ସ୍ମରଣିକା

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ
ସ୍ଥାପିତ : ୧୮୬୩

୧୯୫୫ରୁ ୧୯୬୪ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାଟ୍ରିକ୍ ପଢ଼ିଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ବନ୍ଧୁମିଳନ

ସ୍ଥାନ : କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ   ତା ୨୯.୦୧.୨୦୧୨

OUR TEACHERS

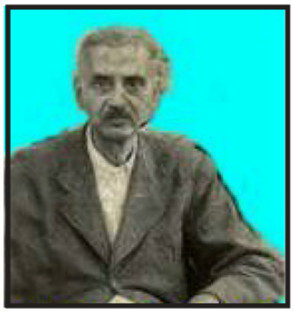
Late Md. Fazle Rabi

Late Pandit Prahallad Mishra

Late Banabihari Singh

Late Jagannath Das

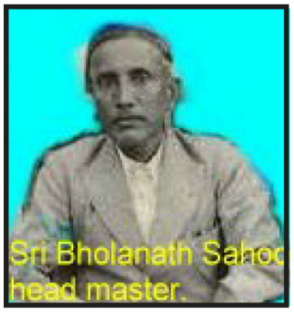

Late Bholanath Sahoo

Late Bholanath Moaharana

Late Umanath Pati

Late Paramananda Das

Late Nakula Chandra Mishra

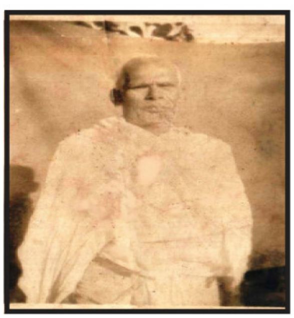
Late Bholanath Pati

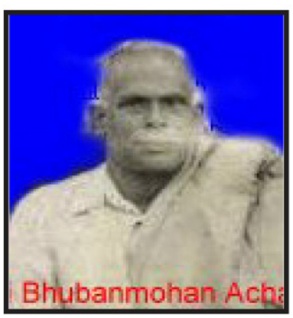

Late Bhuban Mohan Acharya

Late Padmanava Kar

ସମ୍ପାଦକୀୟ...

ଜୀବନର ସାୟାହ୍ନରେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତିଚାରଣରେ ମନେପଡ଼େ ଆମର ଅତୀତ ଛାତ୍ର ଜୀବନ କଥା । ଏତେବଡ଼ ଲୋକାରଣ୍ୟ ପୃଥିବୀରେ ଭାରତ ଭଳି ଏକ ଜନବହୁଳ ଦେଶ । ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ, ଅବିଭକ୍ତ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା (ବ□ମାନର କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା) ସହରରେ ଆମ ସ୍କୁଲ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟ । ତାହା ଆମ ପାଇଁ, ମୋ ପରି ଅତୀତରୁ ଏଯାବତ୍ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟନ କରିଥିବା କେତେଜଣ ପୁରାତନ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତି ପବିତ୍ର ଓ ମହାନ୍ । କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଉଚ୍ଚ ଇଂରାଜୀ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସମାବେଶରେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତିଚାରଣ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କେତେକ ଚିହ୍ନା ଅଚିହ୍ନା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ ତଥା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ମଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ ଖୋଲା ଆଳାପ ବିଳାପର ଉପଲବ୍ଧି ଭାବବିହ୍ୱଳ କରିଦିଏ । କେତେ ଛାତ୍ର ଛାତ୍ରୀ ଉଚ୍ଚାସନରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ମଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି ଓ ଆଉ କେତେ ପରିସ୍ଥିତି ପରିବେଶ ସହ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର କଷାଘାତରେ ବିଲୁପ୍ତ ପ୍ରାୟ । ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅତୀତ ସ୍ମୃତି ବିଜଡ଼ିତ ଲୀଳା ଖେଳା ଭୁଲି ହେଉନାହିଁ । ବେଶି ଦୁଃଖ ଆସୁଛି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ କାଳର କରାଳ ଗତିରେ ବିସ୍ମୃତି ଗର୍ଭରେ । ଆମର ପ୍ରିୟ ଶିକ୍ଷକମାନେ କିପରି ଆସିଛନ୍ତି ଆମକୁ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ବିଦ୍ୟା ଦାନକରି ପୁଣି କାଳ ଗର୍ଭରେ ଲୀନ ହୋଇଛନ୍ତି – ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ନୂଆ ମୁହଁ ଫୁଟି ଉଠୁଛି ।

ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ନିତ୍ୟ ନୈମିତ୍ୟ କ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନର ଗୋଧୂଳିରେ ଅତୀତର ସ୍ମୃତିଚାରଣ ଓ ବନ୍ଧୁମିଳନ ଅହେତୁକୀ ଆନନ୍ଦ ହିଁ ଆମର ଉପଭୋଗ୍ୟ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥାରେ ମନରେ ଏକ ଅତୃପ୍ତ ଭାବନା ଆସେ ଯେ ଅତୀତର ସବୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦିବଂଗତ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମି□ ଦୁଇଟୋପା ଲୁହ ଢାଳିବା ।

ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଆଦର୍ଶ ମଧ୍ୟରେ ଆମ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସଂସଦ, ଆମ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଆମ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ସମାଜରେ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ ମଣ୍ଡିତ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା । ଡଙ୍କ୍ସ ଝମଷକ୍ଟକ୍ଷ ସବ୍ସ ସ୍ଷର ଭରବ୍ସ ବ୍ମଷକ୍ଟକ୍ଷ କ୍ଟଲ ବକ୍ଷକ୍ଷ. ତାର ଚରଣ ଧୂଳିରେ ଆମର ବିନମ୍ର ପ୍ରଣତି ।

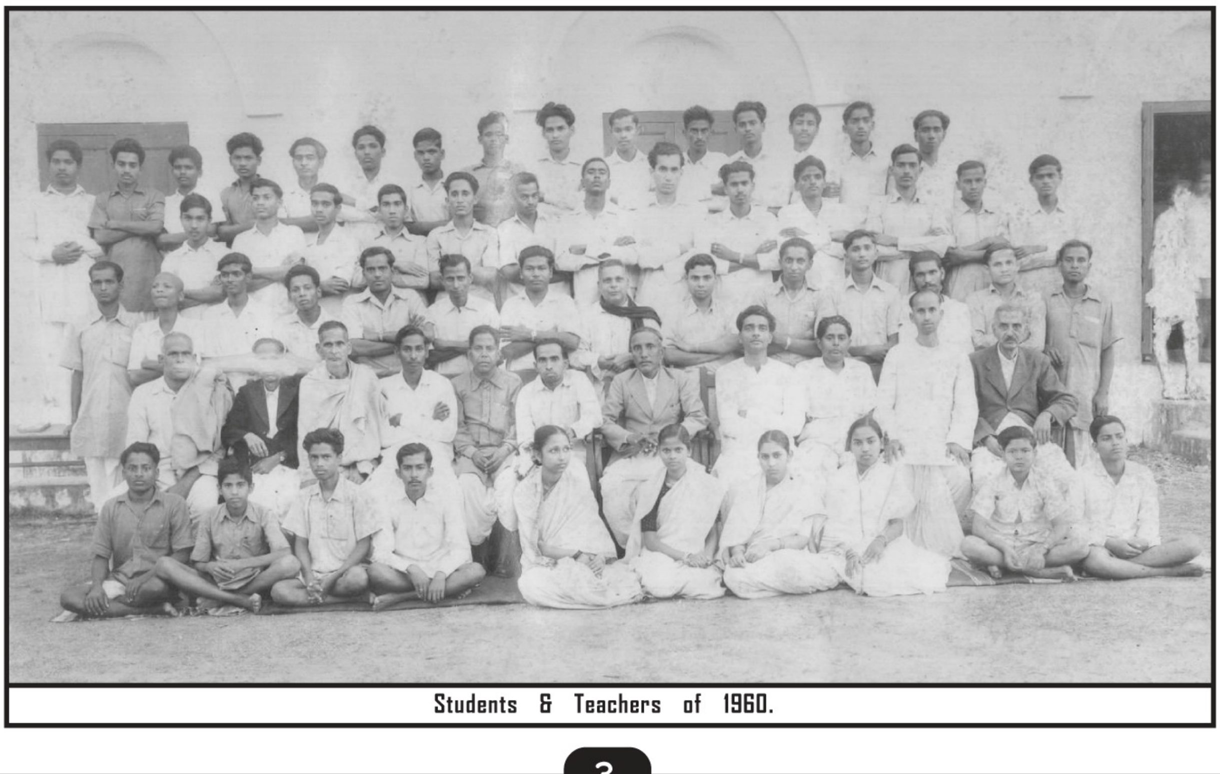

Students & Teachers of 1960.

A Brief History of Kendrapara High School

Courtesy:
MD. MUSTAQUE, Advocate, Founder, Life Secretary
MUSTAQUE MUSEUM CUM NETAJI LIBRARY,
FAKIRABAD, KENDRAPARA
Ph. : 232131. Mob 9437316627

(History from beginning to 1970)

It offers no debatable points present is always fused with the past, pervading the former with the spirit of pastness. The contemporaricty is some times judged rightly, in the perspective of the past values of awareness. The dead and dry bones have their own music, as the fallen leaves have theirs. They do not make a separate, isolated phenomenon—they make a necessary link between today and yesterday, then the past events are not as obscure and even meaning less as the foot prints and cigarette ends found at sea beach. To recollect the past with a feeling of nostalgic retrospect is doubly rewarding when the present is healthy and sound, when the future appears to be promising and full of light. The music of yesterday ,then sounds sweeter ,giving the hope of its never ending note. Tomorrow is never exhausted.

Writing anything on Kendrapara High School is a pleasure and privilege as the history of the school is the history of modern Kendrapara.

In the remote past, in 1863, this town had a solitary school of Modest Pretensions, popularly known as the "Vernacular School. It worked in this humble way till 1869 when it was raised to M.E. standard and till 1883 it has to prepare the grounds of a High English School. The school got recognition in the year 1866 and till 1.7.58 it was managed by a private body. Thereafter Government took over the management of the School.

As found from old records of the school and evidence of the old staff members and educationalists of the institution, the vernacular school was functioning a midst green foliage of "DEOBADARS" trees on the bank of river Gobari. When the School was raised to M.E. standard it shifted to a thatched house to the left of the present gate.. Right men always appear at right time for accomplishment of Gods desire. The late (SIR) Sri S.G.Gupta, the then Sub-divisional Officer of Kendrapara, was the prime mover who materialized the aspiration of the people of this subdivision in the year 1883. The large hearted personality of Jadunath Dev and Braja Sunder Dev Rajas of Aul has rightly received universal applause for acts done with the singular objective of discharging a human duty and for internal satisfaction of his noble heart. From the existing records it appears that Aul state donated the land for construction of school building along with a sum of Rs 7,000.00 between 20.9.1898 and 10.11.1915. Besides the state government contributed Rs 5,000.00 when the school was raised to status of a high school and the rent free land for play ground over and above a monthly subscription of Rs 5.00 which was collected for over a half century till 1933.

During the time of Babu Tara Prassanna Acharya the then S.D.O was located the school in its present building, the verandah roof on the first floor was laid. Two wing rooms of the first floor were constructed during the time of Raisaheb N.K. Ghosh and Babu Bipra Charan Das ,the then S.D.O and munsif respectably and Sri Das the president of the institution. Subsequently two class room, the science laboratory and the girls common room were constructed between 1955 and 1957 under the direct supervision of Dr Saroj Kanta Kanungo (M.L.A.) the then secretary of the institution. Thereafter a craft room was constructed in the year 1958.

The hostel accommodation was provided during the time of H.D. Vengricken, the then S.D.O. and secretary of the institution, and a commodious hostel building for about 50 students was also constructed.

Besides the general studies this school imparts instruction in commerce, craft, urdhu and Persian. Commerce and craft was started during the year 1958 to 1962. The high school has an impressive building which accommodates 600 students at a time. The classes normally begins at 10.30 AM and close at 4.30 PM and in summer starts at 6.45 AM and ends at 11.00 AM. On Saturday the classes starts at 7.00 AM and close by 9.30AM in summer and other days they start at 10.30 AM and end at 1.00PM.

The library of the school is very old. It was started probably in the year 1869 and at present the library has 6867 volumes of valuable books. Besides there are libraries for different classes. On this day we remember the late Krushna Chandra Pati who was the librarian cum geography teacher, Sri Bholanath Sahu, Sri M.F.Rabi, Sri Balakrushna Kar (Founder of Matrubhumi), Sri Rama Chandra Mohanty, Sri Padmanava Kar who acted as librarians and who were affectionate ,efficient, genial and thorough in their work.

The present number of teaching staff are 18 and they teach different subjects. Besides the school have a ministerial Officer and class IV employees.

Besides there are scout and Red Cross Organisations. The render services at local impotent festivals like Sri Baldevjew car festival ,Gajalaxmi festival and other ceremonial functions of the locality.

The school has various societies and associations such as debate society ,the discipline committee and the coordination association etc. They organize meeting arrange social functions and extra curricular activities.

Athletic Competitions such as matches in foot ball, volley ball and badminton are held regularly.

The school students usually stage dramas, one act play and entertainment programmes on their prize giving days and other ceremonial occasions such as Independence day and republic day etc.

The N.C.C in Kendrapara High School was first started in January of the year 1958 and Sri Iswar Chandra Sahu, the then teacher of the school was deputed for training and Sri Sahu after his training started a unit. There are present 100 cadets in the N.C.C.

Kendrapara High school has produced many distinguished personalities. Some of the Noteworthy old boys of the school are Dewan Bahadur Dayanidhi Das, the first Odia district magistrate, Rai Bahadur Ajaya Chandra Das, late S.D.O Kendrapara, Khan Sahib Sayed Ziaul Haque, retired head master of a government School, Rai Bahadur Nanda Kisore Bal, the great Palli Kabi and late district inspector of schools, Late Nimai Charan Das, Deputy post master general, Mr. A.C.Chatarjee, retired admiral of Naval force of India, Sri Jagannath Mohanty and Sri Souri Prasad Mohapatra, late Justice of Odisha high court respectably, Sri Dinabandhu Sahu ex minister of law and Industry and ex Advocate General of Odisha, Dr. Kesab Chandra Sahu professor of Skin and V.D. of S.C.B medical college, Dr Akulananda Sarangi professor. of medicine, Berhampur medical college, Rai Bahadur Dola Govinda Mohanty, late Judicial magistrates BAYA BABA the great preacher of Baisnabsim, Sri Bireswar Chatarjee, retired principal B.B.College Muzaferpur, Sri Kishori Charan Das M.A. I.A.S and many doctors, highly place officials educationalists, engineers and advocates.

The reputation of the school goes to such an extent due to the good management and strict supervision of the Head masters. Some of the distinguished head masters are Mr. Waris Ali,Badu Madan Mohan Das (subsequently he became the Assistant Secretary, Mr. Haridas Goswami, Charu Chandra Dutt, Mr. M.F.Rabi, Sri Gopinath Pattanaik, Sri Bholanath Sahu and the present officiating head master Sri Banbehari Singh and the management was headed by Munsif and S.D.Os of this place for many years and subsequently by prominent local people. Some of them are Raisaheb G.C.Chandran, Raisaheb N.K.Ghosh, Babu Bipra Charan Das, Mr. H.D.Vangrieken, Babu Madan Mohan Das, pleader, Jagannath Mohanty, pleader, Dr. Saroj Kanta Kanungo, Raisaheb Bhima Rout and others.

It may be remarked here that in general

the academic result of this school is all along good.

Particularly during the last decade or so a good many students have passed their final examination being placed in first division every year., some obtaining national and some other scholarships from universities and secondary board concerned. It deserve special mention to note here that in the year 1964 when Sri Bholanath Sahu was head master, the school stood second in all Odisha H.S.C. examination.

Thus in course of 107 years this school has functioned as a beacon light of culture and education and has from time to time produced pupils who have glorified it by very successfully occupying responsible positions in the public life. This century old seat of learning situated in neglected region of the state, is doing a great service to cause of education, in this part of the country. May this institution ,our ALMA MATER grow in strength and render great service to education in future.

Succession List of Secretaries

1915	:	Sri S.L Gupta
		Sri R.K.Das
1917	:	Sri J.H.Price
1919	:	Sri H.D.Vangricken
1921	:	Sri Ananta Mohan Ray
1922	:	Sri H.D.Vangricken
1924	:	Sri Raybahadur Ajaya Chandra Das
1929	:	Sri Nagendra Nath Ray
1930	:	Sri C.E.H.Coles
1933	:	Sri Raisaheb G.C.Chandra
1936	:	Sri Raisaheb Nilakantha Ghosh
1939	:	Sri Manindranath Guha
1943	:	Sri Lokanath Pattanaik
1945	:	SriRaisaheb Bhima Rout
1950	:	Dr. Saroj Kanta Kanungo
1958	:	Sri Bholanath Sahu (Head Master Ex-officeo)
1969	:	Sri Ban Behari Singh (office)

Succession List of Head Masters

1863	:	Sri Zanat Khan
1866	:	Sri Khetra Mohan Bhattachary
1897	:	Sri Waris Alii
1898	:	Md. Zamirudin Khan
1909	:	Sri Panchakadi Pa-sty
1910	:	Sri Ramakrishna Pattanaik(offt)
1912	:	Sri Madan Mohan Das
1913	:	Sri Raghunath Pati
1914	:	Sri Haridas Go swami
1916	:	Sri Harendra Narayan Sinha
1918	:	Sri Charu Chandra Dutta
1920	:	Sri M.F.Rabi
1926	:	Sri Balakrushna Kar(off)
1927	:	Sri M.F.Rabi
1941	:	Sri Ram Chandra Mohanty
1942	:	Sri M.F.Rabi
1946	:	Sri Gopinath Pattanaik
1952	:	Sri Bholanath Sahu
1969	:	Sri Ban Behari Singh

Students & Teachers of 1957.

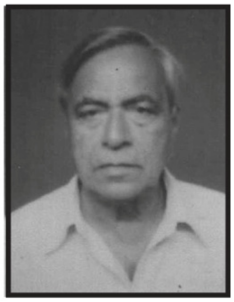

The Golden Days

Dwijanath Chatarjee
Old student 1956 Batch

It was the early July of 1951. My father a retired military doctor took me to Kendrapara High English School for admission. I was admitted in class seven. Prior to this I had no regular schooling. I received my early education at home. My parents were my educators. I will never forget my first day at school. I felt shy and dared not enter the class room. I felt a very soft pat on my shoulder and as I looked back I found the Head Master ,late Gopinath Pattanaik. He spoke to me softly and ask the monitor, Maheswar Sahu who escorted me into the class room. Within hours I found some good friends there and smelt the new flavour of life in the new arena.

As days and months started passing I felt the lone of the whole school more and more. The atmosphere was derene and full of 'love. Our class teacher was the late Krushna Chandra Pati. He used to teach English and geography. The late Umanath Pati taught us Arithmetic and Geometry. The late Nakul Chandra Mishra used to teach us Oriya vernacular. These teachers did not have degree or any higher qualification. But they were all great teachers. From class eight onwards we have to learn Sanskrit and Algebra along with arithmetic and geometry. The learned master pandit Bhuban Mohan Acharya used to teach us Sanskrit. I well remember him as a street grammarian. Almost every day I got caning from him. The late Padma Charan Singh and Bholanath Sahoo was our math teachers. They were great in their own way. While late Padma Charan Singh taught us math (both compulsory and optional) in fun and play way, master Bholanath Babu was a bit different. For our wrong answer and mistakes he used to call "Dhani" peon to come with a cane. Master Bholanath Babu became the head master of the School in 1954. Our PET Sudarsan Sahoo (breathed his last couples of years ago) was himself a bright foot ballers. He created a lot of good foot ballers like Sk. Azim Ullah, Abu Ahmad, Abkash Kanungo, Niranjan Das, Md Hafiz, Aktar Adil Khan and many. Aktar Adil Khan later became the captain of Utkal University foot ball team.

I passed matriculation in 1956.1 very well remember how much emotional I became the day I took my school leaving certificate. I as well my five year school mates with tearful eyes.

I became a B.Ed in 1962 and become a school teacher. With a passion to work and serve the Kendrapara High School my Alma Mater, I got myself transferred. Once more I was associated with my old teachers. Although my old teachers had left the school but most of the teachers were there. I worked there with my most honoured teachers as Sri Iswar Chandra Sahoo and late Bholanath Pati, Late Umanath Pati,late Sudarsan Sahu, Late Jagannath Das, moulavi Abdul Qayum and Moulavi Md Hafiz. In 1969 Kendrapara High School become a full Government High School. So some of my revered teachers had to go. I will never forget the parting moments.

On transfer I left my most beloved school in 1977 with a broken heart. In my service carrier I never saluted my local political boss and I had to pay for that.

My service as a hear master ended in July 1998, not in Kendrapara high school, although I cherished it so much. All those happy and golden days remain unforgettable.

I am really happy for what and how much I got.

"To add more miles to the tally
of gray miles left behind
In quest of that one beauty
God pt me how to find"

(Watt Whiteman)

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା

ସ୍ମରଣିକା ଲାଗି ଆବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟ ଓ ପୁରାତନ ଚିତ୍ର ଠିକ୍ ସମୟରେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଲେଖା ମଧ୍ୟ ବହୁ ପରିମାଣରେ ନ ମିଳିବାରୁ ସ୍ମରଣିକାଗି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆକାରରେ ହୋଇଛି । ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ମରଣିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏ ଥିରେ ତ୍ରୁଟି ବିଚ୍ୟୁତି ଲାଗି କ୍ଷମାଦେବେ । ପର ଥରକୁ ତ୍ରୁଟି ରହିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ । **WEBSITE : www.kendrapadahes.org**

ଆପଣଙ୍କର
ଇଂ କାଳିଦାସ ପତି

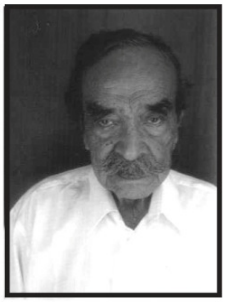

Memoribilia of an Ex-Student

Sri Adinath Chatarjee
Old student 1934 Batch

I am Sri Adinath Chatarjee son of late Ratneswar Chatarjee ,a renowned physician and a respected citizen of Kendrapara.

I was born on 3rd October 1916 in house of my maternal grand parents in Bengal. At that time my father was working as a doctor in first world war and was posted in Nasirabad cantonment in Rajasthan. So my early childhood was spent in Rajastan. In 1918 my father resigned from service and we all came back to Kendrapara, our own paternal town. As there was no government primary school, my primary education started at home under tutilage of my parents. My father was my English tutor while mother taught me Bengali and Hindi. I could not remember who taught me mathematics, but I shall confess here that I remained backward in the subject throughout my life.

In 1929 my father decided to put me in a school and took me to Kendrapara High School. Mr. M.F.Rabi was head master then. After perfunctory test I was admitted in class VIII. From class VIII all subjects except M.I.L were taught through medium of English. In Class VIII Mr. Krushna Chandra Pati was class teacher. After taking attendance he would touch us mathematics on every first period. The school hours constituted of 7 classes. Four periods first, a break of half an hour and the three periods more.

I adjusted myself to the new environment within a short time. We had around 45 students in our class and I became quite chummy with them within a short time. It will be interesting to note here that while the average age of Class VIII class student today is 12 – 13 years, the same was around 18 years in my time. There were even two students who were married.

Mr. Bholanath Pati of Mahipal taught us history. In those days we have to read two history books, History of India and history of England. He taught history in all four upper classes. Mr. Umanath Pati of Mahipal village used to take up M.I.L. upto class IX. As I did not know Odia I had taken Bengali as my M.I.L. subject. There were no Bengali teachers I had to prepare lessons all by myself. From class X unwards Odia literature was taken over by pandit Nakul Pati and Udayanath Sarangi, our head master Mr. M.F.Rabi taught English in class X and XI. He was very highly educated person and excellent teacher. He was also a Honorary Magistrate in the local criminal court and had the power to sentence an offender upto six months in jail.

Mr. Bholanath Sahu and Mr Rama Chandra Mohanty were two other senior teachers who taught mathematics and geography in class X and XI. Sri Padmanav pandit was Sanskrit teacher for all the four classes starting from class VIII. He was a stern and hard task master.

Kendrapara High School was not a Government High School then. Since Bihar and Odisha were one state then, one education department was under the Patna University, there was no board of Secondary education then.

Sport and Athletic Department of the School was under the able guidance of Mr. Bholanath Pati, Mr. Umanath Pati, Mr. Purna Chandra Kar of Nasadipur. was the only person who managed all the functions of an ex-officio assistant. Denims and Jean dresses and Bata and Liberty shoes and Chappels were unheard of and 90% of students and teachers came in Dhoti and shirts. Only the Head master came in western dress.

Today I am 96 and at the end of my tether. Worn down by disease. Cares and ansaietes and crushed down by hard realities of the cruel world. I cherish these four years of my school life at Kendrapara High School as the most peaceful and happy period m» long existence on this planet. It is most depressing that non of my 45 class mates are alive today to share my story of failure and destitution in this world.

ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଓ ସମାଜ

କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ସାହୁ
ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଜିଲା ଜଜ୍
୧୯୬୦ ବ୍ୟାଚ୍

ଆମ ଦେଶର ଯେକୌଣସି ନାଗରିକ ୬୦ ବର୍ଷ ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ ହୋଇଥିବେ, ତାଙ୍କୁ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାହେବ ଏବଂ ସେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ପାଇବାକୁ ହକ୍‌ଦାର ହେବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ଦେଶରେ ୯ କୋଟି ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ବସବାସ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ୭୫% ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ୬୬% ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଉପଯୁକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ, ବସ୍ତ୍ର ଓ ବାସଗୃହ ନ ପାଇ ଅବହେଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଜୀବନ କାଟୁଛନ୍ତି । ସହରରେ ବାସ କରୁଥିବା ୬୫% ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନେ ନିଜର ପେନସନ୍ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଚଳୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ସ୍ୱଚ୍ଛଳ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଜୁରାଣ ମେଣ୍ଟାଇବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ ଆମ ସମାଜରେ ଯୌଥ ପରିବାର ଭାଙ୍ଗିବାକୁ ଲାଗିଛି । ସେଥିପାଇଁ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନେ ନିଜର ପରିବାର ଦ୍ୱାରା ଅବହେଳିତ ହେଉଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ୟା ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଚି । ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନେ ପରିବାରର ପରିସ୍ଥିତି ସହିତ ଖାପ ଖୁଆଇ ଚଳି ନ ପାରି ମଠ, ଆଶ୍ରମ, ଜରାନିବାସରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଉଛନ୍ତି । ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ୫୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଜରା ନିବାସ ରହିଛି ।

ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁବିଧା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇବା ସରକାରଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ । ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ୨୦୦୭ରେ ପିତାମାତା ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ହେପାଜତ୍ ଓ ସଦାଚାର ବିଧି ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି । ସେଇ ଆଇନର ଧାରା ୪ ଅନୁସାରେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ବୟସ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ଓ ଭରଣପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନତଃ ବାଧ୍ୟ ହେବେ । ସେଇ ଆଇନର ଧାରା ୭ ଅନୁସାରେ ଟ୍ରିବୁନାଲ୍ ଗଠନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କର ଭରଣପୋଷଣ ବାବଦରେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ବିଚାର ହେବ । ସେଇ ଆଇନର ଧାରା ୧୧ ଅନୁସାରେ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନର ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି । ସେଇ ଆଇନର ଧାରା ୧୯ ଅନୁସାରେ ଦରିଦ୍ର, ଅସହାୟ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଜରା ନିବାସମାନ ନିର୍ମାଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଥଇଥାନ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଇ ଆଇନର ଧାରା ୨୦ ଅନୁସାରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ନିୟମ ବିଷୟରେ ଅନେକ ଅଜ୍ଞ ବା ଏହା ନିଜର ପିଲାମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ କୁଣ୍ଠାବୋଧ କରନ୍ତି । ସେଇ ଆଇନର ଧାରା ୨୧ ଅନୁସାରେ ଦୂରଦର୍ଶନ, ରେଡ଼ିଓ ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ବିଷୟରେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା ମଧ୍ୟ ସରକାରଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ପହିଲା ତାରିଖକୁ "ବିଶ୍ୱ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଦିବସ" ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଉଛି । ଉକ୍ତ ଦିବସରେ ଆମ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମ୍ମାନୀତ କରାଯାଉଛି ।

ଏହିପରି ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଗଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ସମାଜରେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ବଢ଼ନ୍ତା । ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ଅନୁଭୂତିର ଗନ୍ତାଘର ଓ ଦେଶର ସମ୍ପତ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚିତ ସମ୍ମାନ ଦେବା ଓ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏପରି ହେଲେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନେ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଜୀବନ ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ କଟାଇ ପାରିବେ । ମୋ ମତରେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଚିହ୍ନଟ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଚୟ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କଲେ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକମାନେ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ମିଳୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ସହଜରେ ପାଇପାରନ୍ତେ ।

ତୁମ ପାଇଁ ଚିଠିଟିଏ

ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ
ଆଡ଼ଭୋକେଟ୍
୧୯୫୭ ବ୍ୟାଚ୍

ଦିବଂଗତ ପ୍ରିୟବନ୍ଧୁ,

ତୁମେ ଯେଉଁଠି ଥାଅ, ଆମେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ମଧ ମନେ ରଖିଛୁ । ମୋ ଅନ୍ତରର ଗଭୀରତମ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବାଇଶି ପାହାଚରେ ବସି ତୁମମାନଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ସଦ୍‌ଗତି କାମନା କରି ଲେଖୁଛି – ୨୦୧୨ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ ପୁରାତନ ସହାଧ୍ୟାୟୀ ବନ୍ଧୁମିଳନ ସମ୍ମିଳନୀକୁ । ତୁମ–ଆମମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍କୁଲରେ ସେଦିନର ହସ ଖେଳ, ସାଙ୍ଗସାଥୀ, ପାଠପଢ଼ା ଆସନ୍ତା ଜାନୁୟାରୀ ୨୯ ତାରିଖ ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁମିଳନରେ ମନେ ପକାଇ ହଜିଲା ଦିନର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରିବାକୁ । ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇଗଲାଣି ହେଲେ ଅତୀତର ସେହି ବନ୍ଧୁତା, ସେହି ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ସ୍ମୃତି ଆମ ଛାତ୍ର ଜୀବନର ସଙ୍ଖାଳି ହୋଇ ରହିଛି । ଆମେ ଭୁଲି ପାରୁନୁ କି ପାରିବୁ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟ ଥିଲା ଆମ ଜୀବନର ଏକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗ, କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

ଏହି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲରେ ବିଦ୍ୟାଧ୍ୟୟନ ପରେ ଆମେ ସବୁ ଚାଲିଗଲେ – ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ, ବେପାର ବଣିଜ, କଳ–କାରଖାନା ଆଦି କେତେ କଣ – ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭଗବାନଙ୍କ ଅଦୃଶ୍ୟ ଇଙ୍ଗିତରେ । ଥରେ ଅଧେ କେହି କେବେ ଆମେ ଭେଟିଥିଲେ – ରାସ୍ତାଘାଟ ଅବା ବସ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଡରେ, ଚଳନ୍ତା ରେଳଗାଡ଼ି, ଅଫିସ୍, ଷ୍ଟେସନ୍– ମୁସାଫିରଖାନାରେ । କଲେଜ ପାଠ ପଢ଼ିବା ନଥିଲା ସମସ୍ତଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ । ହେଲେ କେତେ ଡାକ୍ତର, ଓକିଲ, ଇଂଜିନିୟର, ଶିକ୍ଷକ, ଅଧ୍ୟାପକ, ଅଫିସର ନ ବାହାରିଛନ୍ତି ନୁହେଁ । ସଂସାର ରୂପକ ହାଟରେ ଆମେ ସବୁ ହାଟ କରୁଥିଲା ବେଳେ ତୁମେମାନେ ବନ୍ଧୁ ଆମକୁ ଏ ଧରାଧାମରେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲ – ସବୁଦିନ ପାଇଁ କେଉଁ ଅଜଣା ଅଶୁଣା ଦୂର ରାଇଜକୁ । ଅଛି ଆଜି ସେହି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ପୁରାତନ ପାଠଶାଳା । ତା'ର କମ୍ପାଉଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଆମ୍ବଗଛ, ରାସ୍ତାକଡ଼ ପଦ୍ମପୋଖରୀ ଓ ଆଗରେ ବିରାଟ ଫୁଟବଲ ଖେଳପଡ଼ିଆ । ବନ୍ଧୁ ଉମା–ଆକା–କାସିମ୍ । ଶୁଣିଛି ତାଙ୍କର ସଲାମଆଲେକୁମ୍ । ସେଦିନ ଏମାନେ ଏ ଖେଳ ପଡ଼ିଆକୁ ଦୁଲକେଉଥିଲେ । ଟିକେ ଏପାଖ ସେପାଖ ହେଲେ ଗେମ୍ ଟିଚର ଶୁକବାବୁଙ୍କ ହ୍ୱିସିଲ୍‌ର ସତର୍କ ପ୍ରହରୀ କମ୍ପି ଉଠୁଥିଲା । ସେ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଚିରନମସ୍ୟ ଗୁରୁଦେବ ଆଉ ନାହାଁନ୍ତି । ୨ ବର୍ଷ ହେବ ଚାଲିଗଲେଣି । ନାହାଁନ୍ତି – ଆମର ପୂଜ୍ୟ ନମସ୍ୟ ଭୋଳାନାଥ ସାହୁ – ହେଡ଼ମାଷ୍ଟ୍ରେ ନକୁଳ ପଣ୍ଡିତେ, କୃଷ୍ଣବାବୁ, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ମିଶ୍ର, ପଦ କର, ପରମାନନ୍ଦ ବାବୁ – ସାର୍‌ମାନେ ସାକ୍ଷାତ ଗୁରୁ ପରମବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈନମଃ । କ୍ଷମା ଦେବେ, ମୁହଁ ସିନା ଦେଖାଯାଉଛି ନାଁ ସବୁ ମନେପଡୁନି । ମୋ ହଜିଲା ଦିନର ପ୍ରିୟତମ ସାଥୀ ତମେମାନେ । ଆଉ କଣ ଥରୁଟିଏ ତୁମମାନଙ୍କର ଏ ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁ ମେଳରେ ଦେଖା ହେବ ନାହିଁ ? ଜୀବନର ଅବଶିଷ୍ଟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ପୂଜ୍ୟ ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବ ନାହିଁ ? ହେଲେ ମନର କୋହ ହୃଦୟର ଅଶେଷ ପୁଞ୍ଜିଭୂତ ବେଦନା ଚାପିରଖି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛି । ସେଦିନ ଏହି ସ୍କୁଲ କମ୍ପାଉଣ୍ଡରେ "ତୁମମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ କେତେବାର ଅନାଦି କେବିନ୍‌ରେ ଆଲୁଦମ୍ ଖାଇଥିଲି ।" ମୁଁ ଏବେ ଦେଖୁଛି ସେ କେବିନ୍ – ସେ ଅନାଦି – ସେ ଆଲୁଦମ୍ ଆଜି ଆଉ ନାହିଁ । ବିଧାତା କି ନିଷ୍ଠୁର ସତେ । ଆମ ଖେଳପଡ଼ିଆ ସେପାଖରେ ସ୍ୱତସ୍ଫୁର୍ତ୍ତ ଗୋବରୀ ନଦୀ "ଏ ସଂସାର ସବୁ କ୍ଷଣଭଙ୍ଗୁର" କଳକଳ ନାଦରେ କହି ବହିଯାଉଛି, ତାହା ଏବେ ବୟସର ସାୟାହ୍ନରେ ଆମେ ବୁଝୁଛୁ । ହେଲେ ମନ ବୁଝୁନାହିଁ । କେଉଁ ଅଜଣା ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଆମର ଭେଟହେଲା – ପାଠଶାଳାରେ । ପରେ ଜାଣି ପାରିଲେନି ତମେ କେତେ ଜଣ କେତେବେଳେ ହଜିଗଲ – ଦୁନିଆଁର ଦୂର ଦିଗ୍‌ବଳୟରେ । ହେଲେ ଆମର ହଜିଲା ଦିନକୁ ହେଜିବା ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ଆମର ବନ୍ଧୁ ଓ ସଭାପତି ନିରଞ୍ଜନ ବାବୁଙ୍କ ଭାଷାରେ ହଜିଲା ଦିନର ବାଲ୍ୟ କୈଶୋରର ଅନାବିଳ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ସ୍ମୃତିଚାରଣ ପାଇଁ – ପୁରାତନ ସହାଧ୍ୟାୟୀ ବନ୍ଧୁ ମିଳନ ୨୦୧୨ ଆଜି (ତା ୨୯.୦୧.୨୦୧୨)

ସେ ଅନେକ ଦିନ କଥା । ସ୍କୁଲ ଏକ୍ସକର୍ସନ୍ ଜମ୍ବୁହୋକିଟୋଲାକୁ ମାଥମେଟିକ୍ସ ସାର୍ ପଦସିଂହଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଯାଇଥାଏ । ଖାଲି ମାଥମେଟିକ୍ସରେ ସେ ଜାଏ୍ନ ନଥିଲେ, ଅନେକ ମଜାକଥା ଓ ଫଳାସି (ରବକ୍ଷବମଙ୍ଗ) କହି ସେ ପାଠ ପଢ଼ାଉଥିଲେ ଓ ଗପିମନୋରଞ୍ଜନ କରୁଥିଲେ । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ କହୁଛି ତାହା ହେଲା

Fifty Zero Five and E, Relation between you and me ଯାହାର ଅର୍ଥ Love ମାନେ ପ୍ରେମ । (Fifty Stands for L Similarly Zero = O, Five = V, E = E) ଆମେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଏ କଥା ଶୁଣି ଖୁସିରେ ହସି ହସି ଟେବୁଲ୍ ବାଡ଼େଇ ସେଦିନ ଗଡ଼ି ଯାଉଥିଲୁ । ଉବଭ ଇକ୍ଷଙ୍କ ସଙ୍କବଶସଭର ଙ୍କଇ ଇକ୍ଷଙ୍କଭଶଙ୍କରଭ (ଙ୍ଘସକ୍ଷକ୍ଷ ଓ ଙ୍ଘବଇ) ଙ୍ଗକ୍ଷବଙ୍ଘ ଇକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷବଙ୍ଗର ଙ୍କରବକ୍ଷକ୍ଷଇ କ୍ଷଙ୍କଙ୍ଘଙ୍ଘ ? ଏଇ ଶୀତ ଦିନ ଅଛି । ହେଲେ ସେଦିନ ଶୀତ ରାତିରେ ବୋଟରେ ଜଳଯାତ୍ରା– ଜମ୍ବୁହୋକିଟୋଲା ଏକ୍ସକର୍ସନରେ ଫିଷ୍ଟି ମଜା – ତମର ବନ୍ଧୁ ସବୁ ମନେଥିବ । ମୁଁ ଆଜି ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁ ମେଳରେ ବସି ସେଦିନ ଦେଖିପାରୁଛି – ଇଲିଶ ଶୁଖୁଆର କଣ ଡୋର ବାନ୍ଧି ଜମ୍ବୁହୋକିଟୋଲାରେ କଙ୍କଡ଼ା ଧରିବା, ସମୁଦ୍ର ଖସଡ଼ାବାଲିରେ ଧାଇଁ ଧାଇଁ ଝାଉଁଗଛ ଉପାଡ଼ିବା, ବାଲିହରିଣ ପଛରେ ଦୌଡ଼ିବା ଆଦି ଅନେକ କଥା ସ୍ୱପ୍ନ ହୋଇଗଲା । ଏଇ ଶୀତଦିନ ଅଛି – ହେଲେ ସେଦିନ ଶୀତ ରାତିରେ ବୋଟ୍‌ରେ ଜଳଯାତ୍ରା, ଜମ୍ବୁହୋକିଟୋଲାରେ ଫିଷ୍ଟ ମଜା – ତମର ବନ୍ଧୁ ସବୁ ମନେଥିବ । ମୁଁ ଆଜି ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ମେଳରେ ବସି ସେଦିନ ଦେଖିପାରୁଛି । ସେଠାରେ ବନ୍ଧୁମାନେ କଥା ହେଉଛନ୍ତି – ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ରମାନାଥକୁ କହୁଛି – ହଇବେ ଏଇଟା କଣ ପାଗଳ ହୋଇଗଲା ? ନା ପ୍ରଳାପ କରୁଛି ? ଆଶାନନ୍ଦ କହୁଛି – ଶାମା ଦିବାସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖୁଛି । ବନ୍ଧୁହେ ! ମୁଁ ପାଗଳ ହୋଇନି କି ପ୍ରଳାପ କରୁନି । କରୁଛି ମହାପାତ୍ରା ପୂର୍ବରୁ ହଜିଲା ଛାତ୍ର ଜୀବନର ସ୍ମୃତିଚାରଣ । ଆଜିର ପୁରାତନ ସହାଧ୍ୟାୟୀ ବନ୍ଧୁମିଳନ ଆମ ସ୍କୁଲ ଜୀବନ ଅର୍ଦ୍ଧଶତାବ୍ଦୀରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଇତିହାସ । ଆପଣ ଶୁଣିଲେ ମୁଁ ପୁଣି କହିବି । ଆମ ସ୍କୁଲରେ ଦଶହରା ଡେକୋରେସନ୍ କମ୍ପିଟେସନ୍, ବନ୍ଧୁ ଗଣେଇ ପଲେଇଙ୍କ ହାତ ଲେଖା ସୁନ୍ଦର ମାଗାଜିନ୍ ମନେପଡୁଛି । ବନମାଳୀ ରାଉତଙ୍କ ମାଷ୍ଟ୍ରିଆ କଥା । ପଛ ବେ□ରେ ନିକୁଞ୍ଜର ସୁଁ ସୁଁ, ମ୍ୟାନମାଉଣେଟନ – ପିଲା ଗାଁ ନାଁ ମନେପଡୁନି । ପୀତାମବର ସାହୁର ହେଡ଼ମାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ ପୁଅ ରତ୍ନା ସହ ମ୍ୟାଥମେଟିକ୍ସ କମ୍ପିଟେସନ୍, ଶାନ୍ତି, ସାବିତ୍ରୀ, ରୁକ୍ମଣୀ, କ୍ଷମା ଛଙ୍କରରଭ ଙ୍କଲ ଇରବଙ୍କଙ୍ଘଇ ଏକକୁ ଆରେକ ବଳି । କ୍ଷମା କରିବେ ମାଡାମ ଯାହା ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଲେଖୁଲେଖୁ ଲେଖିଦେଲି । ପାଠରେ ମଧ କମ ନଥିଲେ ଏମାନେ । ଏସବୁ ହେଲା ବନ୍ଧୁତା ପ୍ରେମ । ଅତି ସୁନ୍ଦର ଓ ଆଜି ସ୍ମରଣୀୟ ଏବଂ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ । ପହଲି ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମୁରୁକିହସା ସ୍ନେହବୋଳା କଥା ଓ କଥାର ପଦେ ପଦେ ସଂସ୍କୃତ ଶ୍ଲୋକ, ଗାନ୍ଧୀବାବୁଙ୍କ ଧୋବ ଫରଫର ଲୁଗା, ସଫା ଧଳା ପଞ୍ଜାବୀ ସାଙ୍ଗକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠପଢ଼ା, ଉମାନାଥ ପତିଙ୍କ ଗଣିତ ପଢ଼ା ଓ ନିତି ସକାଳୁ ବଳଦେବଙ୍କ ଆଳତୀ ଦର୍ଶନ, ଭୁବନାନନ୍ଦ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ଶ୍ୟାମବାବୁଙ୍କ ଅଗାଧ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ନିକଟରେ ସ୍ୱତଃ ମୁଣ୍ଡ ନଇଁଯାଏ । ହେଡ଼ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଭୋଳାନାଥ ସାହୁଙ୍କ ସ୍ନେହ–ଆକଟ ଭୁଲି ହୁଏନା । ବନ୍ଧୁ ଏସବୁ ଆମ ଜୀବନରେ ଫେରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଜୀବନର ସାୟାହ୍ନରେ ଆଜି ଭେଟୁଚେ ସବୁରି ପ୍ରିୟ ଗୁରୁଦେବ ଈଶ୍ୱର ବାବୁଙ୍କୁ – ଈଶ୍ୱର ସମାନ ସେ ପ୍ରକୃତରେ । ସେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି (ଶିକ୍ଷକ) ନୁହଁନ୍ତି – ଅନୁଷ୍ଠାନ କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ଚିର ଋଣୀର । ସେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସାହିତ୍ୟ, ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଆଦର୍ଶ ପଥରେ ଚାଲି – ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ନାଗରିକ ହେବାକୁ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଛନ୍ତି । ଭୋଳାନାଥ ସାର, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନୃସିଂହ ପ୍ରଧାନ, ରବିବାବୁଙ୍କ ପାଠପଢ଼ା, ନୀତିଶିକ୍ଷା ଭୁଲିବାର ନୁହେଁ । ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା, ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁ, ଗୁରୁଦେବ ମହେଶ୍ୱର ତସ୍ମୈଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମଃ । ମନେ ପଡ଼ିଲେ ହଜିଲା ଦିନର ସ୍ମୃତି ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦରେ ନାଚିଉଠେ । ତମେମାନେ ଉପରେ ଥାଇ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରୁଥିବ । ସେ ଦିନଗୁଡ଼ାକ କି ସୁନ୍ଦର – ଆନନ୍ଦ କୌତୁକର ଦିନ ନଥିଲା ସତେ ? ପର ମୁହୂ□ରେ ଆମର ସେଦିନ ଆନନ୍ଦ ମୁଖରିତ ବନ୍ଧୁତାର ସ୍ମୃତି ଅଭାବରେ ଜଞ୍ଜାଳମୟ ସଂସାରରେ ହୃଦୟ ଥରିଉଠେ । ମନକୁ ଅପେ ଆପେ ଆସିଯାଏ –

ଥାଆନ୍ତା ଯଦି ମୋର ବିହଙ୍ଗ ପକ୍ଷ,
ଲଙ୍ଘି ଗିରି ସାଗର ବକ୍ଷ ।
ଦେଖନ୍ତି ପ୍ରିୟଜନ ମୁଖ କମଳ,
ହୁଅନ୍ତା ଏ ସନ୍ତପ୍ତ ପ୍ରାଣ ଶୀତଳ ।

ହାୟରେ ସଂସର – କି ବ୍ୟସ୍ତ ବହୁଳ କାରଖାନା । ସତେ କଣ ଅଳୀକ ସଂସାର ଆମ ଅକ୍ତିଆରରେ ନାହିଁ ? ଆମେ କଣ ସମସ୍ତେ ନିମି□ ମାତ୍ର ? ଏହି କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲରେ ଆମର ଦେିନ କେତେ ଖେଳ କୌତୁକ, ସାଙ୍ଗସାଥୀ, ବଲ୍‌ଖେଳ ଫିଷ୍ଟ ଏକ୍ସକର୍ସନ, ଟିଉସନ୍– ପାଠପଢ଼ା – ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ଅବସାନ ହୋଇଯାଇଛି । ବନ୍ଧୁହେ ! କୁହ କୁହ – ସେଦିନ – ସେରାତି – ସେ ସାଥୀ– ସେ ସାର୍ କଣ ଆମ ଜୀବନରେ ଫେରିବନି ଆଉ ? ଆଜି ଆମେ ମାତ୍ର କେତେ ଜଣ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ଗୁରୁଭକ୍ତ ଆଗରେ ବିଗତ ଦିନର ମଧୁର ସ୍ମୃତି ପ୍ରକ୍ଷାଳନ କରୁଛେ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସଂସାରର ରୁଦ୍ଧ କାରାଗାରରେ ଜାମିନ୍ ବିହୀନ ବନ୍ଦୀ (ଘକ୍ଷଭ–ଇବସକ୍ଷବଭକ୍ଷର ଟଙ୍କସଙ୍ଘଙ୍କଭରଙ୍କ) ମୁଁ ବନ୍ଦୀର ଆତ୍ମକଥା କହୁଛି । ହେ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାର ଇଷ୍ଟଦେବ ବଳଦେବ ମହାପ୍ରଭୁ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁମାନେ ଆମକୁ ଇହଧାମରେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ଆହୁରି ଆହୁରି ସଦ୍‌ଗତି ହେଉ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ସହ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈକୁଣ୍ଠପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଉ – ଏହା ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା । ମୁଁ ଆଗାମୀ ବର୍ଷରେ ବନ୍ଧୁ ତୁମକୁ ଭେଟିବି – ଏ ଆଶା ରଖି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଦାୟ ନେଉଛି । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଜରିଆରେ ଭେଟିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ ୨୦୧୨ ନବ ବର୍ଷର ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ନିବେଦନ

ପ୍ରିୟ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲର ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାସ୍ କରିଥିବା / ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିଥିବା ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ଓ ଛାତ୍ରୀମାନେ !

ବରିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ଓ କନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଏହି ସ୍କୁଲ ୧୮୬୩ ମସିହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା । ଆସନ୍ତା ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ଏହାର ୧୫୦ତମ ବାର୍ଷିକ ପାଳନ କରାଯିବ । ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପଦବୀରେ ଥିବେ, କେତେକ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖରେ ଥିବେ । କେତେଜଣ ମଧ୍ୟ ଭଲ ବ୍ୟବସାୟ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ବି ଥିବେ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଅନୁଷ୍ଠାନରୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ସୁଦ୍ଧା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଅଜଣା, ଏପରିକି ଦେଖା ହେଲେ ମଧ୍ୟ କେହି କାହାରିକୁ ଚିହ୍ନି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏଥିପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କେତେଜଣ ପୁରାତନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନର ୧୫୦ ବର୍ଷ ପୂ□ ଅବସରରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ଧରଣର ବନ୍ଧୁମିଳନର ଆସର କରିବା ଲାଗି ଚିନ୍ତା କରିଛୁ । ଏହି ବନ୍ଧୁମିଳନରେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କର ସହଯୋଗ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ । ଏଥିଲାଗି ପ୍ରାୟ ଏକ ବର୍ଷ ସମୟ ଥିବା ବେଳେ ଏହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବେଠାରୁ ଦରକାର ।

ତେଣୁ ସମସ୍ତ ପୁରାତନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବିନମ୍ର ନିବେଦନ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟାଚ୍‌ମେଟ୍‌ମାନଙ୍କ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାମ କରିବାପାଇଁ ସଭ୍ୟ ମନୋନୀତ କରି ଆସନ୍ତା ଜୁନ୍ ମାସରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ ।

ଆପଣଙ୍କର

୧. ଡା. ବିଶ୍ୱପ୍ରକାଶ କାନୁନ୍‌ଗୋ, ସେବା ସଦନ, ବଡ଼ହାଟ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା । ଫୋନ୍ : ୯୪୩୨୧୭୦୧୧୩, E-mail : bpkanungo@yahoo.co.in

୨. ଶ୍ରୀ କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ସାହୁ, ବଡ଼ହାଟ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା । ଫୋନ୍ : ୯୪୩୭୨୩୧୪୦୧

୩. ମହମ୍ମଦ ମୁସ୍ତାକ, ଆଡ଼ଭୋକେଟ୍, ଫକିରାବାଦ୍, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା । ଫୋନ୍ : ୯୪୩୭୩୧୬୬୨୨

୪. ଶ୍ରୀ କାଳିଦାସ ପତି (କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ) ଗୋପବନ୍ଧୁ ନଗର, ଚାଉଳିଆଗଞ୍ଜ, କଟକ – ୪ । ଫୋନ୍ :୯୪୩୭୦୨୧୫୦୬ E-mail : kalidaspati@yahoo.co.in

ମୋ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ମୃତି

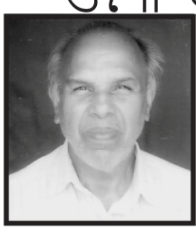

ଇଂ ଗୁଣନିଧି ତ୍ରିପାଠୀ
୧୯୫୩ ବ୍ୟାଚ୍

ବାଲ୍ୟ ଜୀବନର ଚାରିବର୍ଷ କାହିଁ
ହଜିଯାଏ ସ୍ମୃତି ବିଜଡ଼ିତ ଇତିହାସ ନେଇ
ଆଜି ମୁଁ ଖୋଜିହୁଏ ଜୀବନ ସାୟାହ୍ନେ
କିଏ କାହିଁ ହଜିଗଲେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ଭରିଦେଇ । ୧ ।
କିଏ କାହିଁ ନ ପଚାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାଡ଼ିଗଲା ପରେ
ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭରା ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧୁର କଥାରେ
କେବଳ ସମ୍ପର୍କ ମାତ୍ର ଦିଆନିଆ ଛଳନା ଭିତରେ
ଝୁ□ପଡ଼ି ଚାଲି ଚାଲି ପହ□ଛି ଗୋଧୂଳି ବେଳରେ । ୨ ।
ମୋ ବିଦ୍ୟଳୟ, ଶିକ୍ଷାଲାଭ, ଖେଳ ପଡ଼ିଆରି
ବଖାଣି କି ଲଭିବି ତୃପ୍ତି ଲାଗେ ସବୁହିଁ ଅସାର
ଅତୀତ ମୋ ଚାଲେ ଧାଇଁ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତକୁ ନେଇ
ସ୍ମୃତି ମୋ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ମାୟାଜାଲେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ । ୩ ।
ସଳିତା ଗଲାଣି ଜଳି ତେଲତ ଦୀପରୁ ସରିଲାଣି
ଅପେକ୍ଷାରେ ଖୋଜିହୁଏ ମାତ୍ର ନେବାକୁ ମେଲାଣୀ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ମୃତି ମୋର ଜଳିଉଠୁ ସଦା ମୋ ମନରେ
ଆନନ୍ଦର ଉତ୍ସ ସେହି ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ ଲିଭିଗଲା ପରେ । ୪ ।

ପରିଚାଳନା କମିଟି

ଉପଦେଷ୍ଟା ମଣ୍ଡଳୀ	:	ସେକ୍ ଆଇନୁଦ୍ଦିନ୍
		ଶ୍ରୀ ଆଶାନନ୍ଦ ସାହୁ
		ଇଂ ଗୁଣନିଧି ତ୍ରିପାଠୀ
		ଶ୍ରୀ ନବଘନ ବରାଳ
		ଶ୍ରୀ କୁଞ୍ଜବିହାରୀ ସାହୁ
		ଶ୍ରୀ ମୂରଲୀଧର ମହାନ୍ତି
ସଭାପତି	:	ଶ୍ରୀ ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ
ଉପସଭାପତି	:	ଡଃ ବିଶ୍ୱପ୍ରକାଶ କାନୁନ୍‌ଗୋ
		ଇଂ କାଳିଦାସ ପତି
		ଶ୍ରୀ ଦେବବ୍ରତ ଦାସ
ସମ୍ପାଦକ	:	ଇଂ ଅଭିମନ୍ୟୁ ତ୍ରିପାଠୀ
ଯୁଗ୍ମ ସମ୍ପାଦକ	:	ସୟଦ ମହମ୍ମଦ ଜାହିଦ୍
ସହ-ସମ୍ପାଦକ	:	ଶ୍ରୀ କୁଳମଣି ନାୟକ
କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ	:	ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ କୁମାର ଦାସ

ପୁଣି ମୁଁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ

ଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ
ଆଡ଼ଭୋକେଟ୍
୧୯୫୭ ବ୍ୟାଚ୍

(କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସମ୍ମିଳନୀ ତା ୨୯.୦୧.୨୦୧୨ ଉପଲକ୍ଷେ)

ଜୀବନ ତ ଦେଲ ପ୍ରଭୁ !
ସବୁଜ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେମମୟ ଧରା ଧାମରେ,
ପଛେ କିମ୍ବା ଲୁଟି ନିଅ
ସବୁଅଜଣାଅକୁହା ଡାକରେ ? ॥ ୧ ॥
ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ସମ୍ମିଳନୀ ମଧ୍ୟେ ବନ୍ଧୁ ତୁମକୁ ନ ପାଇ
ଲେଖିଥିଲି 'ତୁମ ପାଇଁ ଚିଠିଟିଏ',
ଉ□ର ମୁଁ ପାଇ ନାହିଁ, ମେସେଜ ବି ନାହିଁ
ମନ ଖାଲି ଦେଖିବାକୁ ହାଇଁପାଇଁ ହୁଏ ॥ ୨ ॥
ଆମେ ସବୁ ପୁରାତନ ଛାତ୍ର ବନ୍ଧୁ
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ହାଇସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ବସି,
କରୁଛୁ ସେଦିନ ମଧୁର ସ୍ମୃତିକୁ ଚାରଣ
ତୁମେ ତ ବନ୍ଧୁ ଉପରେ ହସୁଛ, ଆମ ମନେ ନାଇ ଖୁସି ॥୩ ॥
ପିଲାଦିନେ ଏଠି ପଢ଼ିଥିଲେ ପାଠ
ହସି ଖେଳି ନାଚି କୁଦି ହୋଇ ସାଙ୍ଗ ସାଥୀ,
ଜରାଜୀର୍ଣ୍ଣ ସ୍କୁଲ ଗୃହ ଏବେ ମଧ୍ୟ କୁହେ
ଅଳିକ ସଂସାର ମିଛ ମାୟା ସବୁ କିଛି ॥ ୪ ॥
ହେ ବନ୍ଧୁ ! ହେ ଗାର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ !
ଆମେ କି ପାଇବା ନାହିଁ – ଆଉ,
ସେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଯୁଗର ସନ୍ଧାନ
ହଜିଗଲା ସ୍ମୃତି ରଖି ସବୁ ମନେ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ॥ ୫ ॥
ଆଉ କି ମିଳିବ ନାହିଁ ?
ଅନାଦିର ଆଳୁଦମ୍,
ଶୁଭିବ ନାହିଁ ପୋରତ ମାଷ୍ଟ୍ରଙ୍କ
ମିଆଁବିବି ଚାଲେ ଧମାଧମ ॥ ୬ ॥
ପଦବାବୁ ମାଥମେଟିକ୍ସ ଗଲେଣି ତ ଚାଲି
ମନେ ଅଛି, ସ୍ମୃତି ଅଛି ଆମ ଚଗଲାମି,
କିଏ ସେ କହିବ ଫିଫ୍ଟିଜିରୋ ଫାଇବ ଆଣ୍ଡ ଇ (ଖଡଂଠର)
ରିଲେସନ୍ ବିଟୁଇନ୍ ୟୁ ଆଣ୍ଡ ମି ॥ ୭ ॥
ନାହାନ୍ତି ହେଡ଼ମାଷ୍ଟ୍ରେ ଭୋଳାନାଥ ବାବୁ
ତାଙ୍କ ଭଳି ସାର ଆଜି ତ ଦୁଷ୍ପ୍ରାପ୍ୟ,
ଦେଖି ନାହିଁ ତାଙ୍କ ହାତେ ବିଡ଼ି ସିଗାରେଟ୍
ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏବେ ମଧ୍ୟ କାମ୍ୟ ॥ ୮ ॥
ଖେଳ ପଡ଼ିଆରେ ନାହାନ୍ତି ଗଲେଣି ଚାଲି
ଆମ ଶୁକବାବୁ ଗେମ ଟିଚର,
ଗାନ୍ଧିବାବୁ ଧୋବ ଫରଫର ଧୋତି
ଦିଶିତ ଯାଉଛି ଧଳା ପଞ୍ଜାବୀ ତାଙ୍କର ॥ ୯ ॥
ନକୁଳ ପଣ୍ଡିତେ ଉମାନାଥ ବାବୁ
ବାବୁ ପଦକର ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ବିଷ୍ଣୁ ମହେଶ୍ୱର
ଈଶ୍ୱର ସମାନ ଈଶ୍ୱରବାବୁ କୁହନ୍ତୁ ଆମକୁ
ଆମେ କି ପାରିବୁ ଭୁଲି ସେଦିନକୁ ଆମର ? ॥ ୧୦ ॥
ସଂସାରରେ ରୁଦ୍ଧ କାରାଗାରେ
ଯାମିନୀ ବିହୀନ ଆମେ ସବୁ ବନ୍ଦୀ
ଜାଣେ ନା ମୁଁ ଆଜି କିପରି ଫିଟିଛି
ପୁରାତନ ବନ୍ଧୁ ସାଥେ ହେବା ପାଇଁ ଛନ୍ଦି ॥ ୧୧ ॥
ହେ ବନ୍ଧୁ ! ତଳେ ବା ଉପରେ ଯେଉଁଠି ଥାଅ,
ସ୍ୱାଗତ କରୁଛି ତୁମକୁ
ଜଣାଉଛି 'ହାପି ନିୟୁ ଇୟର'
ସୁଖୀ ହୁଅ, ହସୁଥାଅ, ପୁଣି ମୁଁ ଭେଟିବି ତୁମକୁ ॥ ୧୨ ॥

କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା

ସ୍ମରଣିକା ଲାଗି ଆବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟ ଓ ପୁରାତନ ଚିତ୍ର ଠିକ୍ ସମୟରେ ସଂଗୃହୀତ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଲେଖା ମଧ୍ୟ ବହୁ ପରିମାଣରେ ନ ମିଳିବାରୁ ସ୍ମରଣିକାଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷୁଦ୍ର ଆକାରରେ ହୋଇଛି । ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ମରଣିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଥିରେ ତ୍ରୁଟି ବିଚ୍ୟୁତି ଲାଗି କ୍ଷମାଦେବେ । ପର ଥରକୁ ତ୍ରୁଟି ରହିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବୁ । **Website : wwwkendrapadahes.org**

ଆପଣଙ୍କର
ଇଂ କାଳିଦାସ ପତି